

τῆς ἀνακρίσεως, καθ' οὗ ἐννοοῦμεν ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ τῆς Βουλῆς νὰ ἐγερθῇ πόλεμος, φαίνεται ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ κ. Πεῤῥωτοῦ ἡδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ : Πολὺς θόρυβος διὰ τίποτε. Κατηγορήθη, λέγει ὁ Αἰὼν ὡς πα-  
ραχαράκτης, ἀλλ' ἐξητάσθη μόνον διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀμοιβῆς τῆς Τραπεζίης. Φαίνεται δὲ ὅτι τεκμήρια μεγάλα ἐνοχῆς δὲν ἡδύνατο νὰ προσαγάγῃ ὁ κ. Βῶρος. Καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων μόνον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στηριχθῇ βούλευμα προφυλακίσεως.

Ἀλλὰ καὶ ὁλος ὁ ἐναντίον τοῦ Βῶρου πόλεμος τῆς Ἐφημερίδος τόσῳ σφοδρὸς, τόσῳ ἀκανόνιστος, τόσῳ ἄδικος, ἀντὶ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν τοῦ κ. Πεῤῥωτοῦ τὴν βαρύνει. Συναικάδελφος τοῦ πρωθυπουργοῦ ! Καὶ τί μὲ τοῦτο ; Δὲν πᾶ νὰ εἶναι καὶ γυναῖκά του ; Ξεύρεις, κύριε Καμπούρογλε, πόσον εἶναι τὸ συγγενολόγι τοῦ πρωθυπουργοῦ ; Ὅλη ἡ Ἑλλάς. Ἄν πρέπει λοιπὸν νὰ λαμβάνηται αὐτὸ ὡς αἰτία ἀσυλίας καὶ ἀνευθύνου, τότε ἂς κενωθῇ ὁ Μεδρεσὲς καὶ ὁ Κόκλας καὶ τὰ Σωφρονιστήρια.

Καὶ ἐπὶ τέλους δὲν ἐννοοῦμεν διόλου ν' ἀπελπισθῶμεν, διότι ἀπελύθη ὁ κ. Πεῤῥωτής. Ἄν ἀπελύθη σήμερον, δυνατόν νὰ φυλακισθῇ αὐριο, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἐνοχος. Τοῦναντίον ὀφείλομεν νὰ παρακολουθῶμεν τὸ ἐξελισσόμενον ἀνακριτικὸν δρᾶμα, τὸ ὁποῖον τώρα μόλις εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του, μετὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὅστις ἀπαιτεῖται, ὅπως μὴ μᾶς τὰ καλπονοθεύσουν οἱ ἀρμόδιοι.

## ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ.

Ἐστὸν οὐρανὸν κρεμίζεται τὸ ἀργυρὸ φεγγάρι,  
Καὶ ποῦ καὶ ποῦ ἄερί δροσάτο μὲ φουᾶ,  
Ἡ Μοῦσα κ' ὁ Ἀπόλλων, ἀγαπητὸ ζευγάρι  
Γιὰ μιὰ στιγμὴ μὲ πέρνει μ' ὀνειράτα χρυσαῖ.  
Ἀκούσετε τραγούδια, ἀκούτε μουσική,  
Ντιούετο κ' οἱ γαιῶδαροι, μαζὶ κ' οἱ βαθρακοί.

Μ' ἀκούστε τί φωνάζουν οἱ μάγκες συμπολίται,  
Κινήθηκε καὶ πάλι, φωνάζουν, ὁ στρατός·  
Εἶναι παλὴρ χαμπέρι...δὲν πᾶει νὰ κινήται ;  
Μὲ τῆς πολλὰς κινήσεις κουράστηκε κ' αὐτός.  
Ἐ! καφετζῆ, γιὰ φέρε ἕνα νερὸ δροσάτο,  
Νὰ πιοῦμε καὶ ἑλιγάκι, νὰ πᾶν τὰ ντέρτια κάτω.

Ἀλήθεια κ' ὁ Βελέντζας κ' οἱ φίλοι μας τί κάνουν ;  
Θε νὰ στενοχωροῦνται πολὺ ἴσθι φυλακή·  
Ἀλλὰ γιατί καμπόσους μεγάλους δὲν τοὺς πιάνουν ;  
Καλὲ νομίζω ὅλοι πῶς εἶναι παστρικοί.  
Τί κλέφταις, μὰ τί κλέφταις !... ὦ! εἶναι φοβερό !...  
Ἐ! καφετζῆ, δὲν φέρνεις καὶ δεύτερο νερό ;

Τί ζέστη ! καίω ὁλος... ἀκούστε τοὺς βατράχους...  
Γιὰ ἴδετε καὶ τ' ἀρχαῖα μνημεῖα ἀπ' ἐδῶ...  
Ἦ! πῶς μοῦ ἐνθυμίζουν τοὺς Μαραθωνομάχους,  
Καὶ μὲ τὴ φαντασίᾳ ἴστα χρόνια τῶν πηδῶ.  
Μὰ πῶς μ' ἐνθουσιάζουν αὐτοὶ οἱ βαθρακοί...  
Γιὰ ἴδετε δὲ πῶς πέφτουν ρουκέταις ἀπ' ἐκεῖ.

Θαρρῶ τοῦ Ἰπουργεῖου συμπλήρωσις θὰ γίνη,  
Ἀλήθεια δὲ ἐβγήκε κ' ὁ νέος ἱραδὲς...  
Μὲ τοῦτον πιά θὰ ἔλθῃ παντοτεινὴ εἰρήνη,  
Κ' ὁ πόλεμος θὰ ἦναι νερόδραστος ἱφιδές.  
Ἡ τόση μας ἀντάρα ἐβγήκε παιγνιδάκι...  
Ἐ! καφετζῆ, μᾶς δίνεις κανένα τσιγαράκι ;

Εἶν' ἐνδεκα καὶ κατὶ... πῶς πέρασε ἡ ὥρα !  
Ὁ ὕπνος κατεβαίνει ἴστα μάτια μου γλυκά...  
Μᾶς ἔρχονται καὶ ἄλλα πολλὰ τορπιλλοφόρα,  
Καὶ νέα Κρούπ κανόνια γιὰ τὰ πολεμικά.  
Τί διαβόλο τὰ θέλουν νὰ νοιώσω δὲν ἔμπορῶ...  
Ἐ! καφετζῆ, καὶ τρίτο, ἂν ἀγαπᾷς, νερό.

Ἐστὴν Τύνιδα τοῦ Μπέη ὁ νέος κληρονόμος  
Λέγουν πῶς ἐπεσκέφθη τὸν κύριον Ῥουστάν...  
Τὸν φουκαρᾶ τὸν Μπέη τὸν ζάρωσεν ὁ τρόμος,  
Δὲν παίζουσε οἱ Γάλλοι, ἢ τὰν ἐπὶ τάν.  
Καὶ γιὰ τὴ Βουλγαρία κατὶ θαρρῶ πῶς εἶδα...  
Ἐ! καφετζῆ, μᾶς φέρνεις καμμιὰ ἐφημερίδα ;

Ἀμμὲ ἐκεῖνοι πάλι οἱ Ἱρλανδοὶ τί θέλουν !  
Ἐ! καφετζῆ, μᾶς φέρνεις καὶ τέταρτο νερό ;  
Τὸν Γλάδστωνα τρομάζουν, ἀναφοραῖς τοῦ στέλλουν,  
Καὶ τὸν κακὸ ψυχρὸ τοὺς κ' ἀνάποδο καιρὸ.  
Μὰ τέλος καληνύκτα κ' ἐρχίζω νὰ κοιμουμαι,  
Καὶ αὐριο τὸ βράδυ ἔλᾳτε νὰ τὰ ποῦμε.

Souris

## ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

Πρόληψις ὑπάρχει περὶ τῆς Ἐφημερίδος ὅτι τὴν ἀνάγνω-  
σίν της καὶ ἰδίως τῶν δυσπεπτικῶν της ἐκείνων πολιτικῶν  
ἄρθρων, πρέπει τις νὰ ποιῇται πάντοτε ὑπὸ καθαρίν ἢ ὑπὸ  
τὸ πνεῦμα τοῦ μὴ καταλογισμοῦ τῆς προλήψεως δὲ τῆς  
ἀρχῆς ὑποπτεύομεν τὸ ἰδιαζόντως εὐτράπελον τοῦ ἀρ-  
χισυντάκτου της τάσιν ἔχοντος πρὸς διηνεκῇ τινὰ πρωτα-  
πριλιάν· ὅμως μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τὸν σιδηροῦν τοῦ Βῶ-  
ρου χαρακτῆρα σιδηρᾶν καὶ ἡμῶν πεποιθήσιν, ὁμολογοῦμεν

ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προχθεσινῶν καὶ μακρῶν περὶ Περῶ τοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐλεγειακῆς τις ἐκείνης παρομοιώσεως ὅτι αὐτὸ ἐνταλμα τοῦ Βῶρου δὲν ζῇ ἢ ὅσον ζῶσι τὰ ῥάδα ἡσθάνθημεν τηκόμενον ὥσει κηρὸν τὸν σίδηρον τῆς πεποι-  
θήσεώς μας καὶ εἰς πέλαγος ἤχθημεν δυσπιστίας ἐν ᾧ μο-  
νονουχὶ ἐπνίγομεν τὸν σίδηρον ἀνακριτὴν, ἀν μὴ σελιδαῖον  
ἄρθρον τοῦ Τηλεγράφου δὲν ἐπανήρχετο ἐγκαίρως νὰ μᾶς  
ὑπομνήσῃ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ αἰεὶ ρυπαρὰ χεῖλη δὲν  
εὐρηται ἡ ἀλήθεια. Δὲν ἀμφιβόλλομεν ὅτι ὁ κ. Καμπούρο-  
γλος θὰ ᾔῃαι μετανοήμενος διὰ τὴν ἀτυχὴ ταύτην συνάν-  
τησιν.

Πολλὰ σκανδαλώδη γράφουσιν ἡμῖν περὶ τῶν ἀρχῶν ἐν  
Σκιάθῳ καὶ ἰδίᾳ τῆς δημοτικῆς καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου, οἷς  
συνιστῶμεν πλειοτέραν ἀξιοπρέπειαν, ἐὰν δὲν θέλουσιν αἰ-  
φνης καμμίαν ἡμέραν νὰ μᾶς δεχθῶσιν ἀντὶ ἐπισκεπτηρίου  
Βῶρου τινος.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σίγμα εἶναι τύπος κόμητος Μυφᾶ πρὸ τῆς  
ἀποναγνώσεώς του· σταυροκοπεῖται καὶ εἰς τὴν ἐκφώνησιν  
μόνον τοῦ ὀνόματος γυναικός. Κατοικεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον  
τῆς Αἰγύπτου, ἐνθα εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιόν του περὶ  
λύχνων ἀφᾶς, ἐκπλήσσεται αἰφνης ἐπὶ τῇ θέᾳ γυναικός ἡ-  
ρέμα προβαλλούσης τοὺς ὤμους καὶ τὴν ὠραιάν της κεφα-  
λὴν ὑπὸ τὸ ἐφάπλωμα τῆς κλίνης του, καὶ μέ τὸ ὕψος ἀν-  
θρώπου, οὐτινος προσεβλήθη τὸ θρησκευτικόν του αἶσθημα,  
διαμαρτύρεται, τὴν προκαλεῖ νὰ ἐξέλθῃ καὶ ἐκρήγνυται εἰς  
ἀπειλὰς μὴ τολμῶν νὰ προσεγγίσῃ αὐτήν, ἥτις ἀντ' ἀπαν-  
τήσεως στερεοτύπου τῷ ἀποτείνει μειδιάμα. Τέλος εἰς τὸ ἄ-  
κουσμα τῶν φωνῶν εἰσέρχεται ὁ ξενοδόχος, ὅστις ἀνασύρας  
τὸ ἐφάπλωμα, ἀποκαλύπτει . . . τὸ ἐκ κηροῦ ὠραῖον εἰ-  
δωλον τοῦ Γάλλου κουρέως τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ (!!!)

Ὁ φίλος τοῦ ἑτερος κ. Σίγμα γελᾷ ἀκόμη διὰ τὴν ἐπι-  
τυχίαν τοῦ παιγνιδίου του.

Εἰς τὰ λουτρά τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ δύο ὑπηρετρίαι προ-  
σέρχονται νὰ λουσθῶσι :

— Πόσα ἔχει τὸ μπάνιο ;

— 35 τὸ μπάνιο καὶ 15 ἡ εἴσοδος.

— Ἡμεῖς δὲν θέλομε εἴσοδος, μοναχὰ μπάνιο.

Ὁ κ. Δαμασκηνὸς τὴν ἐπαύριον ἐδικαίωσε τὰς ὑπηρε-  
τρίας καταργήσας τὸ ἀντίτιμον τῆς εἰσόδου.

**Νάτος.**

## ΑΝΑΓΚΗ ΗΡΑΚΛΕΩΣ

Πρόσωπον σεβαστὸν κεκτημένον τὴν πολὺτιμον τοῦ χρό-  
νου καὶ τῶν πραγμάτων πείραν, γράφει ἡμῖν ἐκ τῶν ἀπω-  
τάτων τῆς Ἑλλάδος :

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων βλέπω ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς  
ἡμέρας διὰ σᾶς τοὺς τόσον ἐγγὺς καὶ ὅμως τόσον μακρόθεν  
βλέποντας τὰ πάντα πολυασχόλους πρωτευουσίων, εἶναι  
τὰ βελεντζώματα, πρᾶγμα τόσον σύνθητος εἰς τὴν συνείδη-

σιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ συνειθισαντος ὅλους τοὺς  
ἄρχοντας του νὰ θεωρῇ ὀλίγον ἢ πολὺ, ἀναλόγως τῆς ἰδιο-  
συγκρασίας των, Βελεντζας.

Ἀλλὰ τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ἐνῷ πείθεσθε καὶ συνο-  
μολογεῖτε, βεβαίως, ὅτι Βελεντζας ἄνευ Τομαροπούλου,  
Σαμοθράκη καὶ ὅλης ἐκείνης τῆς μεγατίμου Σας οὐδὲν ἡδύ-  
νατο νὰ ἐπιτελέσῃ, ὡς ἄξιος τοῦ πατρός του υἱός, ὅμως  
ἐν διαγεγραμμένῳ κύκλῳ οἶονε περιοριζόμενοι ἀρκεῖσθε  
παρακολουθοῦντες μετὰ πολλοῦ ἢ ὀλίγου ἐνδιαφέροντος,  
τὴν ἄνευ λαδᾶς ἡγελοῦσαν ἀνάκρισι, ἢ πειναλέοι ἐρρι-  
πτόμενοι ὀπίσθεν τῶν ἁλλεπαλλήλων τεσκερέδων ἢ ἐνταλ-  
μάτων, ἀδιάφορον, ὅπως χαιρεκάκως αὐριον ἀναγγεῖλητε  
τὴν σύλληψιν ἐνὸς συγγενοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀδιάκρι-  
τοι, ἢ ἐτέρου κομπάρου τοῦ κ. προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄλλ' ἡ φυλλοζήρα, μετενεχθεῖσα φαίνεται ὡς ἄλλοτε  
ἐγράφη ἐντὸς πυξιδῶν πρὸς ἐπιστημονικὴν μελέτην ἐξ Ἑσπε-  
ρίας, νέμεται ἤδη πάντα τὰ ὑπουργεῖα καὶ ἴσως ἐν ἀγνοίᾳ  
τοῦ κ. Γενναδίου, ἢ δὲ ἀποκάλυψις ἐνὸς Βελεντζα δὲν αἰ-  
ρεῖ καὶ τὴν ὅλην βελεντζαν, ὅφ' ἦν αὕτη ἀνενόχλητος ἐξα-  
κολουθεῖ τὸ ἔργον τοῦ ἐκμυζᾶν καὶ παχύνεσθαι. Κηρύξατε  
πρὸς καιρὸν ἀποκλεισμὸν, θέσατε ταῦτα ὑπὸ κάθαρσιν,  
ἐρευνήσατέ τα καὶ ὅλα θέλετε τὰ εὖρε ὁπόρκα ὑπὸ τὴν  
μολυσματικὴν τῆς βελεντζείδος ἐπίπνοιαν. Διὰ τοῦτο  
ἀποτελεσματικὴ ἐρευνα πρέπει παντοῦ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν  
ρίνα της, ὅπως ἐγκαίρως ἐπισκῆψῃ ὁ ἱατρικὸς τομεὺς, οὐτι-  
νος τὸ ἄλγος θὰ ᾔῃαι ὀλιγώτερον ἐπαισθητὸν τῆς διηνεκοῦς  
ταύτης καχεξίας.

Ἰδίως θέλει εὖρε πολλὰ κρούσματα εἰς τινὰ τμήματα  
τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐνθα τμηματάρχαι συνι-  
στῶσι παντοπωλεῖα πρὸς ἐκποίησιν τῶν προϊόντων τῆς  
κατ' ἰδίαν φορολογίας καὶ κλητῆρες ἀνεγείρουσι μέγαρα,  
ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐντελὴ σήψιν εἰς τὸν τελωνειακὸν κλά-  
δον τοῦ ὑπὸ τεταρταῖον διατελοῦντος ἤδη ὑπουργείου τοῦ  
κύρ' Δεμονῆ. Ἐκεῖ, ἀρχίσατε ἀπὸ τοῦ τμηματάρχου, χθὲς  
εἶτι δεκάρχου ἢ τελωνοφύλακος καὶ σήμερον μεγαπλούτου  
παρὰ τὰς ὑπερμισθίους του δαπάνας, καὶ κατὰ ἔξτε μέχρ'  
τοῦ τελευταίου τελωνοφύλακος καὶ θέλετε κατὰ σκεπὴ τὸν  
μίτον ληστρικῆς αὐτόχρομα συμμορίας, ἀσυγκρίτῳ τῷ  
λόγῳ φοβερωτέρας τῆς ἐν λόγῳ. Ἐκεῖ Ἄλφα, Βῆτα, Γάμμα  
πλουτοῦσιν ἐξ ἀπίνης, μεγαρίζονται, προικίζουσι θυγατέ-  
ρας, ἀναδεικνύουσιν υἱοὺς ἐν ἀσωταίαις, δημιουργοῦσι γαμ-  
βροὺς πλουσίους ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ οὐχ' ἥσσαν δύνανται  
νὰ ᾔῃαι ἐξησφαλισμένοι ἐπὶ τῇ κατοχῇ τοῦ ἀνεξαντλήτου τῆς  
Ἀμαλθείας κέρατος διὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν τοῦ Καίσαρος  
τῷ Καίσαρι καὶ τῶν τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Τέλος οἱ πλείστοι τῶν τε ταμιῶν καὶ τελωνῶν εἰσὶν ἐλ-  
λειμματαῖαι καὶ ὅμως ἐρησυχάζουσιν ἐπὶ τῇ προστασίᾳ τῆς  
Κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγενόμην αὐτήκοος ἐγὼ αὐτὸς κατὰ  
τὸ 1875 ῥητοῦ τοῦ κ. Κάββα πρὸς ὑπάλληλον ἐκ τῶν ἀνω-  
τέρων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας, τιμωτάτον καὶ διὰ  
τοῦτο λιμοκτονοῦντα μεθ' ὑπηρεσίαν μιᾶς ὁλοκλήρου ζωῆς  
ὅτι δῆθεν σμόνος αὐτὸς δὲν τὸ ἐνόησε καὶ ἡ θέσις ἐλεγ-  
κτοῦ Α'. τάξεως δὲν εἶναι τι μικρὸν οὔτε δίδεται δωρεάν.

Ἰδοὺ διατί πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἐπὶ τέλους ὁ Ἡρακλῆς δι'  
αὐτὴν τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου· ἀλλ' ὁ Ἡρακλῆς αὐτὸς δὲν  
δύναται νὰ ᾔῃαι ἄλλος παρὰ ὁ Λαός.

**Μέγα-γχαλός.**